

Valeriana

ČTENÍ PRO PŘÁTELE
BIOLOGICKO-DYNAMICKÉHO
ZEMĚDĚLSTVÍ

č. 12

Mimořádná příloha BIO - měsíčníku pro trvale udržitelný život

Milí čtenáři!

Co je biologicko-dynamické zemědělství, jak se stát biodynamickým zemědělcem, jak získat známku Demeter - to jsou hlavní téma tohoto čísla Valeriány. Chtěli jsme v něm poskytnout základní informace tomu, kdo by chtěl biodynamicky produkovat potraviny, na své si ale jistě přijde i takový příznivec biodynamiky, který nemá ambice stát se zemědělcem a usilovat o získání ochranné známky Demeter. Všimali jsme si i otázek spojených se soužitím lidí na zemědělském statku, což je problém, se kterým se potýkají vesměs všechny skupiny ušilující u nás o vytvoření ekovesnic. Opět se věnujeme biodynamickým preparátům: čtyřem zkušeným biodynamikům byla položena řada otázek, jež se týkají některých diskutovaných bodů přípravy a použití preparátu. Několikrát se také dotýkáme osoby Rudolfa Steinera, v jednom článku se zamýšlí nad jeho životním posláním.

Hlavní důraz jsme ovšem kladli na přiblížení biodynamického zemědělství se všemi jeho specifikami a na zachycení momentálních možností v České republice. Ochrana známka Demeter má na Západě velice dobrý zvuk, u nás se však biopotraviny takto označené dosud neobjevily. Taková možnost tu však je. Pokud by se spojilo několik zájemců, dala by se zorganizovat společná kontrola našich podniků a jejich certifikace u mezinárodního svazu Demeter. Do budoucna by pak kontrolu mohli vykonávat inspektoři KEZ (nebo jiné pověřené organizace) a certifikaci pak zástupci biodynamické sekce svazu. Certifikované podniky pak musí zakoupit licenci pro používání známky Demeter.

Už několik let jsme v kontaktu s německým svazem Demeter, stejně jako s Demeter-International, a dojednáváme podmínky biodynamické kontroly a certifikace. Velkou podporu nam v tom poskytuje i švýcarský spolek SVWO. Zatím se nam však situace nezdařila dost zrátla na to, abychom pozvali mezinárodního kontrolora. Čekáme na větší zájem ze strany biodynamických zemědělců. Nemůžeme nutit my je; oni musí nutit nás, abychom ve věci certifikace něco podnik-

li. Možnosti tu ale jsou a čekáme (tj. zástupci biodynamické sekce svazu PRO-BIO) jen na dostatečně silný signál, abychom začali jednat. Jsme si přímo vědomi i toho, že s kontrolou a certifikací se dostaví ona rozporuplná situace, kdy praktující biodynamici budou používat preparáty možná nikoli z presvědčení (jako je tomu nyní), ale proto, aby získali certifikát a mohli prodávat své zboží s ochrannou známkou Demeter. Systém biodynamického zemědělství je produkovat potraviny s vyšší kvalitou a působit léčivě na organismus Země. Zda je institucionalizována certifikace věci ku prospěchu, či na závadu, je otázkou. Otázkou, na kterou si zájemci o biodynamiku musí odpovědět sami a podle toho se rozhodnout, zda o certifikaci budou usilovat. My jsme připraveni využít jejich přání, jak jen to bude v našich silách.

Radomil HRADIL

Dr. Rudolf Steiner

Narodil se 25.2.1861 v Kraljevci (Rakousko-Uhersko, dnes Chorvatsko), zemřel 30. 3. 1925 v Dornachu (Svycarsko). Na Vysoké škole technické ve Vídni studoval matematiku, fyziku a přírodopis. Roku 1891 promoval ve filozofii k tématu. Základní otázka teorie poznání se zvláštním ohledem na Fichtovu vědeckou nauku. Poté se věnoval studiu Goetha, kulturní filozofie, teorii poznání a působil i jako redaktor a režisér. V návaznosti na Goethovy přírodnovědecké spisy vypracoval zaklady nového způsobu poznání.

Steiner se stal jedním z rozhodujících ezoletníků 20. století, protože ve svém učení spojil myšlenkové proudy Východu a Západu. Jeho impulsy v oblasti vedy o člověku, karmického výzkumu, spirituální kosmologie, jakož i okultního výzkumu křesťanství a evropských duchovních dejin jsou stezejné a ukazují cestu do budoucnosti. Steiner vytvořil zaklady nové přírodní a duchovní vedy, stejně jako antroposofické pedagogiky, lékařství, umění, výzvy, zemědělství a sociálního organismu. Poukázal se na vytváření celostného, podle jím vytvořeného obrazu světa a člověka (anthroposofie), všechny otázky života. Podle tohoto obrazu se ve vývoji lidské schopnosti poznání narušující měrou zjevuje duchovně ve světě člověku.

Od 24. 12. 1923 do 1. 1. 1924 dochází k novému vytvoření Všeobecné antroposofické společnosti (pod Steinerovým predsednictvím) a k založení Svobodné vysoké školy pro duchovní vedy při Goetheanu v Dornachu. Až do září 1924 se zintenzivnuje Steinerova prednášková činnost - 338 prednášek a 68 proslovů během 272 dní. V důsledku celkového vyčerpání byl nucen po své poslední prednášce (28.9.1924) ulehknout, ve své práci však přesto pokračoval. Scouborne vydání del Rudolfa Steinerova pozůstává ze 40 spisů a 270 svazků zaznamu jeho asi 6000 prednášek.

Přeloženo z časopisu *Okologie & Landbau*, č. 111, 27. ročník, 3/1999

Dr. Radomil Hradil

Co je biologicko-dynamické zemědělství

Radomil Hradil

Biologicko-dynamické zemědělství se na první pohled odliší od zemědělství nejen konvenčního, ale i obecně ekologického (příp. organického) především používáním speciálních preparátů. Nejsou to však jenom preparáty a není to ani jenom používání homeopatických opatření pro regulaci škůdců a chorob rostlin nebo eventualně také hospodaření podle kosmických rytin, co je pro tento směr zemědělství typické. Biodynamické zemědělství má totiž nejen udělovat ozdravné impulsy půdě a Zemi a produkovat potraviny člověku skutečně životodárné, ale má rovněž vnášet zdravého ducha do lidské společnosti. To je druhá veliká oblast působnosti biodynamického zemědělství, oblast velice důležitá, neboť naše společnost potřebuje ozdravné impulsy, jak se zdá, ještě více než nemocná půda a Země.

Jestliže je však dnes u nás již větší počet lidí, kteří se v malém nebo i větším měřítku pokouší zásady biodynamiky při práci s půdou uplatňovat, pak myšlenky biodynamiky na poli sociálním a ekonomickém k nám zatím jen těžko hledají cestu. Možná bude jednou z prvních vlaštovk vznikající zařízení pro mentálně poštištěné v Českých Kopistech, tedy společenství lidí hlásící se mezinárodnímu hnutí camphillu, ale jiskry lidské vzájemnosti vlastně už problsky např. ve spolupráci waldorfských pedagogů a rodičů s biodynamicky orientovanými zemědělci. Pokusme se tedy nyní shrnout charakteristické rysy biologicko-dynamického zemědělství.

Podnik jako organismus

Zemědělský statek je organickou součástí okolního prostředí, ať už přírodního, tedy krajiny apod., tak i sociálního (vesnice) a ekonomického (odběratelé). Přesto je sám o sobě organismem. Pokud na to nebudeeme brát ohled, riskujeme, že se tento organismus bude vyvijet směrem k chorobnému stavu. Pro organismus je typická za prvej jeho uzavřenosť. V dnešní době není asi možné chtít se v produkčním zemědělství obejít bez elektřiny, nafty apod., bez této vstupu by sotva mohlo plnit své funkce, tzn. produkovat potraviny pro ostatní lidi a sociálně něst lidi, kteří na statku pracují, i obhacovat v tomto smyslu ostatní. Žádný organismus se ovšem bez vstupu z okolí neobejdje. Přesto

je vhodné usilovat o pokrytí vlastních potřeb z vlastních zdrojů. Týká se to například hnojiv: žádná průmyslová hnojiva a pokud možno jen vlastní statková hnojiva. Stejně tak krmiva. Do určité míry je to možné i osiva, i když to není tak snadné.

Uzavřenosť podniku z hlediska prostorového lze aktivně utvářet například vysázením stromoradí nebo pásu kroví na vnější hranici pozemků, čímž vznikne určitý druh pokožky, chránící organismus statku.

Vedle uzavřenosť je druhým znakem organismu členění na vnitřní orgány. Pro dobré fungování organismus je důležitá přítomnost nejen půdy a rostlin, ale také zvířat, které statku propůjčují kvalitu duševního, citového života, a samozřejmě aktivní přítomnost člověka.

Podniková individualita

Každý zemědělský podnik je jiný: podložen a klimatickými podmínkami a tím i druhem a typem půdy, především ale díky člověku, resp. lidem, kteří statek vedou. Hospodář nebo skupina, kolektiv odpovědných zemědělců dává statku rozhodující ráz. Zemědělec, který se musel přestěhovat do odlišných přírodních podmínek, utváří přesto podnik opět k образu svému. Jestliže zváříci propůjčují statku duševní kvalitu, dává mu člověk dimenzi ducha. On sám jako individualita se podílí na formování individuality statku. Většinou ve spolupráci s dalšími lidmi, čímž se otevírá prostor k tvorivé činnosti.

Půda - biodynamické preparáty

Jako je pro člověka důležitá péče o vlastní fyzičké tělo, aby mohlo dobrě sloužit jeho duchu, je v zemědělském podniku jedním ze základních předpokladů jeho celkového zdraví péče o půdu. To znamená vyvážený osevní postup, ve kterém mají své místo leguminózy jakožto plodiny všeestranně zvyšující úrodnost půdy. Samozřejmě sem patří také sčetně obdělávané půdy a v neposlední řadě také hnojení. V biodynamickém zemědělství je kvalita půdy zvyšována aplikací takzvané homeopatických hnojiv, speciálních preparátů, z nichž jeden se aplikuje primáře na půdu a ostatní slouží k ošetření statkových hnojiv. Za důležitý pro zdraví rostlin je zde považován i křemík, který je rostlinám dodáván aplikací homeopatické dávky křemenného preparátu. I tento zásah je možno považovat

Tradičně dobrá bývá spolupráce biodynamických statků a waldorfských škol. Děti na snímku orají pole vlastními silami.

za určitý druh hnojení rostlin. V zásadě ale platí, že smyslem hnojení je oživit půdu.

Rostliny

Rostliny dodávají statku dimenzi vitality, života. Vyrůstat by měly z preparáry ozivené půdy. Potom jsou splněny předpoklady k tomu, aby byly zdravé a aby posloužily zdraví člověka. Metodou kryštalizace rostlinních šťáv chloridem meďnatým byly zjištěny průkazné rozdíly mezi rostlinnými produkty vypěstovanými za použití preparátu nebo bez nich. Biodynamičtí zemědělci pracují s vědomím toho, že potraviny mají člověku nejen plnit žaludek, ale dodávat mu také vitální síly a být k prospěchu i pro jeho duši a ducha. Na kvalitě potravin záleží nejen naše fyzické zdraví, ale záleží i naše kvalita v oblasti cítu a myšlení.

Aby zemědělec nebyl odkázán na velké osvářské a tím na chemické či petrolejářské koncerny v tom nejdůležitějším, pracují biodynamičtí zemědělci už řadu let úspěšně na množení biodynamického osiva zeleniny, bylinky, květin, obilovin atd. a také na šlechtění vlastních odrůd.

Zvířata

Je posláním člověka o zvířata pečovat a zvířata jeho péče potřebuji. Pro chování zvířata je důležité nejen to, aby se mohla chovat přirozeně, ale také aby se jím dostávalo láskyplné péče.

Vzhledem ke zvláštnímu uzpůsobení svého trávení produkuje kráva ten nejkvalitnější hmú pro půdu. Hmú kvalitní nejen co do obsahu živin, bakterií atd., ale především sil. Hovězí hmú je důležitým předpokladem pro oživování půdy. Proto má hovězí dobytek na biodynamickém statku svým způsobem výsadní postavení. Jelikož rohy jsou nedílnou součástí organismu krávy a jsou důležité pro „metabolismus“ sil, vyhýbají se biodynamičtí zemědělci odrohovaní krav. Před inseminací je dávána přednost přirozené plemenitbě.

Jinými zvířaty důležitými pro úrodnost půdy a statku jako celek jsou včely. Každé zvíře však má na statku své místo.

Organizace a řízení podniku

Pro osobní vývoj člověka je nezbytné, třebaže někdy namáhavé, být i bolestné, aby komunikoval s jinými lidmi, s lidskými individualitami, aby s nimi společně pracoval a žil. Biodynamické statky bývají mnohdy podniky nikoli rodinnými, ale podniky vedenými a spravovanými několika lidmi, rodinami apod. Obykle má každý svůj úsek, za který odpovídá. Organizace však není hierarchická, ale horizontální. Slovo „vedoucí“ zde nemá v oblibě. Jde o to, aby se jednotlivci učili odpovědně organizovat svůj úsek a zároveň vnitmat úseky ostatní.

Při rozhodování se mnohdy nepostupuje demokraticky, kdy rozhoduje většina, která prostě přehlasuje mezinu, ale každý má právo veta. Tím velmi roste odpovědnost každého za vlastní postoj (neplatí to co v demokracii, kdy se člověk může skrýt za většinu: „stejně mě přehlasuj“).

Při pracovních poradách lze nastínit potřeby a může být pak ponecháno každému, aby se rozhodl, co bude v danou chvíli dělat. Všichni včetně praktikanta, námezdnic dělníků apod. se tak

opět učí vést v patnosti celek a aktivně se podílet na fungování podniku jako organismu.

Vlastnické vztahy

Půda by neměla být předmětem spekulaci, vůbec by tu neměla být možnost, aby se jím mohla stát. U mnoha biodynamických podniků je půda, příp. i kapitál v majetku nadace, spolku apod., a zemědělec je zde najemcem nebo správcem. Takovými vlastníky půdy bývají například sdružení spotřebitelů, kteří mají zájem na produkci biodynamických potravin i do budoucna, jíkož i na biodynamickém obhospodařování své půdy. Jako je společenství zemědělců a nikoli rodina budoucím modelem obhospodařování půdy, je i tato forma uspořádání vlastnických vztahů nadějí do budoucna.

Řešení ekonomických otázek

Bez aktivního přičinění se ani ekologičtí ani biodynamičtí zemědělci neubrání tomu, aby se nedostali do rukou konkurenčních vztahů. A toto aktivní přičinění musí být permanentní. Aby mohla být realizace produktu na trhu skutečně důstojná a lidská, aby ceny byly spravedlivé, k tomu je nutné, aby jednali producentů spolu navzájem, ale také s velkoobchodníky a maloprodajci. Takové snahy o vytváření asociací tu jsou, jejich realizace však není snadná.

Sociální a výzkumné úkoly

Organismus zemědělského statku nemůže plnit vyhrádce produkční úkoly. Ze vzájemného soužití lidí v podniku i se styku s okolním světem vyplývá řada dalších okruhů působnosti:

a) **děti:** Tradičně dobrá bývá spolupráce biodynamických statků s waldorfskými školami. Děti se zde během svých návštěv v praxi seznámají s pěstováním zemědělských plodin, chovem zvířat, zpracováním zemědělských produktů, ale také se životem na statku, a obzvlášť pro městské děti je důležitá možnost „prichchnout“ k hrudě hliny a okusit, jak chutná třeba sluneční výhled nebo pláskavice při práci na poli.

b) **mládež:** Velké množství biodynamických statků v zahraničí má oprávnění k tomu, aby vychovávaly zemědělské nebo zahradnické učné. Mladí lidé, mnohdy však i lidé, kteří se učí svému druhému povolání, mají možnost osvojovat si praxi i teorii zemědělství, aniž by se museli učit o průmyslových hnojivech, pesticidech apod. nebo je používat, přičemž se to jejich smyslení.

c) **starí lidé:** Sociální záchranná síť získává i v bohatých zemích západní Evropy stále větší trhliny a tak se biodynamici snaží hledat možnosti například alternativního duchodového zajištění, které by nepodléhalo inflaci nebo výkyvům populacní křivky.

d) **mentálně postřízení lidí:** V celé řadě zemí je rozšířeno v úvodu již zmínované hnutí camphillových komunit, kde postřízení žijí přímo v rodinách pestounů, pracují v rukodělných dílnách, v biodynamickém zemědělství a díky této práci, díky např. společné slaveným křesťanským svátkům apod. mají tak možnost důstojného života.

e) **drogové závislosti lidí** a lidí s nižší schopností začlenění se do společnosti bývají součástí komunit podobného typu jako je zmíněný camphill. Práce s půdou, rostlinami a zvířaty

Zemědělský kurz

Základem biologicko-dynamického zemědělství je tzv. Zemědělský kurz Rudolfa Steiner. Tento kurz se uskutečnil na statku hraběte Keyserlingka ve dnech 7. až 16. června 1924 na naléhavé prosby zemědělce, kteří byli znepokojeni některými negativními tendencemi, predešly snizujiči se vitalitou rostlin a plodnosti zvířat.

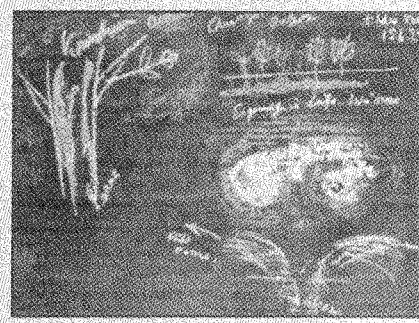
Kurz sestával z osmi prednášek, po několika z nich následovala diskuse, kdy Rudolf Steiner odpovídal na otázky účastníků kurzu. V první a druhé prednášce hovořil Rudolf Steiner o sirsích souvislostech zemědělství, o působení kosmických a zemských sil a také o postavení rostlin, zvířat a člověka v přírodním dnu. Ve třetí prednášce posuzuje z duchovního hlediska jednotlivé biogenické prvky, tedy uhlík, kyslík, vodík a dusík, z nichž se převážně skládá živá hmota a jejich pochopení má pro zemědělství klíčový význam.

Ve čtvrté a páté prednášce se dostává k vlastním preparátům, nejprve k postríkovým, rohačku a kremenačku, potom ke kompostovým, febrickovým, hermankovým, kopřivovým, z dubové kury, pamělkovým a kozlíkovým. Sesta prednáška je věnována otázkám plevelu a skudce a je zde uvedena možnost jejich regulace pomocí jejich vlastního popela. Na záver se pak Rudolf Steiner zmínil o použití přesíčky rohů proti houbovým chorobám rostlin.

Preco poslední, sedma prednáška je prednáškou o duchovně ekologických souvislostech zemědělství, tedy o významu stromu a keru, lesa a luk pro zemědělskou produkci. Už tehdy Rudolf Steiner říká, že je omylem domnívat se, že vypěstujeme vše, odstraníme-li z krajiny všechnu rozpylenou zelen a rozoráme všechny louky. Zdůrazňuje přitom predešlý snížení kvality takto získaných zemědělských produktů, konkrétně kvality výživné.

Poslední prednáška je věnována krmení zvířat, kosmické a pozemské potravě, ale také roli kosmických sil ve výživě člověka. Kromě toho je zde řec také o nebezpečí skryvající se v nadměrném konzumu rajeat a brambor.

Zemědělský kurz, který vysílal knižně ve svazu PRO-BIO, kde si jej také lze objednat, obsahuje kromě osmi prednášek a čtyř kapitol věnovaných odpovědím na otázky z plena ta-

Tabule ze sedmé přednášky Zemědělského kurzu.

ke jeden prešov Rudolfa Steinera a jeho zprávě z vratislavské cesty, kterou napsal po svém navrátu do Dornachu. Studium Steinerova Zemědělského kurzu lze doporučit nejen zemědělcům, ale každému, kdo se hlouběji zajímá o skryté vztahy přírodních rys.

Přehled přípravy biologicko-dynamických preparátů

Roháček - preparát 500

Připravujeme ho z turzího, kvalitního a čistého kravského lejna (bez podešívky). Kravincem naplníme kravské rohy a zakopeme je na podzim koncem září, v říjnu do jamy na zahrádce, na poli nebo na louce. Do jamy ukládame rohy pootočené otvorem dolů, špičkou nahoru, tak aby do rohu nezatékala voda (někdo staví rohy až do svislé polohy). Hloubka jamy je dana mocností ornice, rohy ukládame na spodní hranici oživené vrstvy půdy, ne do mrtvé spodiny. Na velmi mělkých, chudých půdách mužeme na dno přihodit trochu dobré zahradní zeminy. Rohy ponechávame v zemi do jara, vykopáváme je zhruba v dubnu, v květnu. Obsah rohu by mal byt přeměněn na tmavou, měrnou humusu či hrabance vznící hmotu (její kvalita a stupeň přeměnění záleží především na kvalitě výchozího lejna a podmínkách uložení).

Roháček pro použití rozmincháme v odražené nebo měrné ohraťe (vlažné) vodě hodinovým micháním ve vhodné nádobě ze dřeva, kameniny nebo umělé hmoty. Orientační dávka je asi obsah 4 rohů na 1 hektar v 50 l vody. Micháme březovou měhou nebo kláckem, stridavě jedním a druhým směrem tak, aby se vždy vytvoril v nádobě trychly. Po jeho vytvoření zmínime prudce směr michání. Pracuje podle možnosti klidně a ryticky, nekrevovitě. Rozminchany roháček nechame sednout a přečedíme přes plátenko, puncochou do postríkovače (zádově strikačky, traktoru).

„Mechanizované“ plnění rohu kravincem.

pomáhá těmto lidem zůstat na zemi a zvyšovat pocit vlastní odpovědnosti a důležitosti.

f) vesnice: Den otevřených dveří, oslava křesťanských svátků, často také provedení vánocní hry, hudební vystoupení, přednášky a semináře, kurzy zdravého vaření, ručních prací (knit, přednášky atd.) hyoji dobrou příležitostí k setkávání s lidmi z vesnice, ale i sprízněnými dušemi z širšího okolí. Biodynamický statek se tak mnohdy stává místem vyzařování kulturností do širokého okolí.

g) výzkum: Ve Švýcarsku, Německu, Anglii a Svédsku existují výzkumná pracoviště, která se venují otazkám spojeným s ekologickým zemědělstvím, biodynamickým preparáty, kvalitou potravin atd. Tato pracoviště spolupracují i s univerzitami a samozřejmě s praxí, tzn. s biodynamickými pracujícími zemědělci a podniky.

Samozřejmě, že není v silách jednoho každého biodynamického podniku, aby byl aktivní ve všech uvedených oblastech. Některé považují za svoji prioritu produkci zdravých potravin a angažují se treba v hledání ekonomických alternativ, jiné vidi prioritu v péči o mentálně postavené a další treba zaplatit o holé přežití a mají dost starostí samy ze sebou. Každý podnik, každá takováto individualita se kromě toho také neustále využívá a cíle i formy fungování se proměňují.

Manfred Klett, jeden z hlavních představitelů současného biodynamického zemědělství (Dornach, Švýcarsko), charakterizuje tři základní principy, panující v biodynamických podnicích takto:

1. Takový podnik je místem setkání lidských individuálů, kteří chtějí - o své svobodné vůli - společně biodynamicky pracovat, tedy dělat něco pro Zemi i lidí. *Citění ve svobodě*.

2. Právní a organizační uspořádání v podniku je horizontální, lidej jsou si rovní. Z jejich vzájemné spolupráce v tomto uspořádání vyrůstá právní cit, cit pro spravedlnost, vzájemná důvěra. *Citění v rovnosti*.

3. Aby nebyli klepou hříčkou v živelném kolísání nabídky a poplatků, ve hře trhu, hledají biodynamici cesty vzájemné spolupráce s dalšími producenty, se všemi stupni obchodu a také s konzumenty (např. zmíněné vytváření spotřebitelských spolků, které se stanou vlastníky půdy). Učí se vnímat a chápát potřeby svých host

polářských partnerů a vědomě pracovat na utváření poměru na trhu. Z toho vyrůstá tretí, dusevní síla: *Myšlení v bratrstvu*.

V příspěvku bylo čerpáno z článku K. Bresin-Altove a Manfreda Kletta „Welche Sicht eröffnet der biologisch-dynamische Landbau in das 21. Jahrhundert?“ (Jaký výhled otevírá biodynamické zemědělství do 21. století?), Beiträge, č. 11, 48. ročník, listopad 1999.

Jak se stát biodynamickým zemědělcem?

Radomil Hradil

Ne, v tomto článku se nechceme zamýšlet nad tím, jakou vnitřní cestu musí člověk urazit, aby získal jistou o nezbytnosti používání biodynamických preparátů, nebudeme zde hledat ani odpověď na otázku, kde najít sílu a čas k michání a aplikaci preparátů nebo i k jejich přípravě, stejně jako treba v vykonávání aktuální prekracujících (tj. produkční) rámec zemědělského podniku. Přejde zde o to, abychom si ukázali, co musí udělat zemědělec v České republice, chce-li své produkty prodávat pod ochrannou známkou DEMETER.

Známka DEMETER

Tato známka je v majetku německého biodynamického výzkumného ústavu Forschungsring v Darmstadtu, jejím správcem je mezinárodní organizace Demeter International. „Demeter“ bývá také jiného svazů biodynamických zemědělců, kteří se řídí svazovými směrnicemi. Ty musí být v souladu s mezinárodními biodynamickými směrnicemi.

Podniky, které chtějí známku Demeter použít na své výrobky, musí hospodařit podle biodynamických směrnic, podrobit se odpovídající kontrole, být certifikovány, uzavřít licenční smlouvu a zaplatit licenční poplatek. V zemích, které nemají vlastní biodynamickou (demeter) organizaci, musí podniky uzavřít smlouvu se správcem známky. Tato známka má mezi zákazníky velmi dobrá pověst a zpravidla umožňuje realizaci produktů za vyšší ceny než jsou ceny za jiné bioprodukty.

V Německu se např. svaz Demeter jako jediný rozhodl, že nepůjde se svými produkty do supermarketů (až na výjimky, které byly zavedeny již před tímto rozhodnutím). Protože si supermarkety zavádějí vlastní logo i na biopotraviny, je naděje, že Demeter zde bude do budoucna jedinou svazovou známkou, která se zachová, resp. kterou budou mít zákazníci v povědomí.

Zájem o biodynamické produkty certifikované jako Demeter by mohl být i u nás. Na jedné straně jsou potenciálními zákazníky anthroposofové, lidé kolem walderšských škol včetně rodiců. Obec křesťanů ap., na druhé straně jsou tu supermarkety jako francouzsky Carrefour, které považují produkty Demeter za potravinářskou špičku a rády by je samy nabízely. Také firma Bio Koci, zpracovávající zrniny, by chtěla v budoucnu přijít na trh s certifikovanými demeter-produkty, a jak se zdá, byla by tu i možnost vývozu certifikované produkce, přinejmenším krmného obilí.

Užívání známky

Certifikovaný podnik, který má zájem o užívání známky demeter, uzavírá smlouvu se správcem známky, mezinárodní organizací Demeter International. Smlouvu uzavírá na jeden rok, vždy podle výsledku certifikačního řízení. Za užívání známky se ve světě obvykle platí nasledující poplatky:

platné by uskutečněny poplatky byly, vzhledem k tomu, že se výrobce kurzu, pro střed- a východoevropské země nezaplatovalné, hledalo se náhradou. V případě Lotyšska a Slovenska bylo rozhodnuto tak, aby náklady alespoň u neexportovaných zemí nebyly příliš vysoké. Všechny země uzavírající o riziká známky demeter také vznikly jednou země brány jako kooperativním smluvním záručním podnikům, tzn. že

je jediný zástupce, který se ujme koordinace, správce řízení a prekládání.

Je to jeden právní subjekt, který uzavírá smlouvy s Demeter-International,

což je minimální licence závisí na počtu využívaných podniků a pohybovala by se okolo 500-800 DM.

Směrnice

Všechno, že podnik, který bude chuti pro využití rizika známku demeter, musí být výrobcem i ekologicky, musí také splňovat produkty speciálních demeter směrnic. Tyto produkty budou smerodatné směrnice (S. 1. 2000), vydané organizací Demeter-International. Formálně jsou tyto směrnice platné od 1. 1. 2000. Zpracovatelské směrnice jsou také uvedeny (zatím v angličtině a němčině). Zpracovatelské směrnice jsou přepracovávány a do nich schválení platí dosavadní směrnice demeter, které jsou na svazu PRO-BIO uvedeny v katalogu.

Našim požadavkem samozřejmě je, aby výrobci byly používány každoročně všechny výrobené povolené biodynamické preparáty, tj. kremenáček, preparát rebríčkový, heřmánkový, kaprový, pampeliškový, z dubového květu a z květu košíku.

Přípravce přešlechového preparáru podle R. Hradila, kravincového preparáru podle M. Dostálka a množství jiných prací podle Výsevních směrnic je výrobcem nejsou směrnicemi vyžadovávány ani žádat o žádost o uznání na jiném místě této Výsevny.

Našim požadavkem při přechodu na demeter: - výrobce zahrnuje celý podnik se všemi plánami i živočišnou produkcí, - člověk druhu nebo jiných přezývavců je pro výrobce podniku závazný.

Našim požadavkem je provádění převážně dobré rozložení výroby, který byl osceřován biologicko-dynamickými kompostovými preparáty.

Našim požadavkem je, aby se výrobci využívali pouze biologicko-dynamickými postřikovými preparáty rohačkem a kremenáčkem.

Přípravky skutečně mezi 12. a 36. měsícem po výrobu konverze mohou být, za předpokladu uznání,

prodávány s poukazem „V přehodou na DEMETER“ nebo „biodyn“. Plodiny sklizené od 36. měsíce po začátku konverze nebo vysoko 24 měsíci po začátku konverze mohou být po uznání podniku prodávány s označením „DEMETER“.

Jestliže byl podnik (nebo plocha) obhospodařován podle Metodického pokynu pro EZ, může mu být po uplynutí jednoho roku konverze uděleno plné uznání DEMETER.

Kontrola

Kontrola biodynamických podniků bude u nás v budoucnu probíhat s největší pravděpodobností v rámci kontroly ekologického zemědělství, kterou v současné době vykonává v ČR pouze KEZ o. p. s. Kontrolované podniky obdrží spolu s formulářem kontroly EZ i několik stran formuláře podkladu pro demeter certifikaci. Pracovník podniku je vyplní castičně sam, částečně potom v průběhu kontroly přímo s inspektorem.

V prvních asi dvou letech povede kontrolu mezinárodní kontroly, což bude u našem případě zřejmě Reto Ingold ze Švýcarska. Ten zaskočí naše kontroly, kteří v dalších letech budou postupovat samostatně.

Připomínáme, že kontrola je jen sběrem dat, jejichž vyhodnocení a následná certifikace či necertifikace až nemí v rukou kontroly.

Certifikace

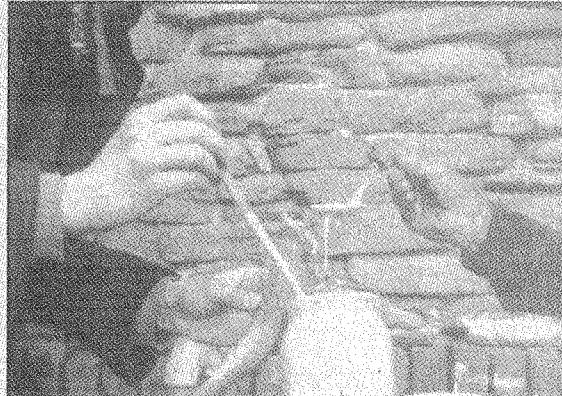
V prvních asi dvou letech bude o certifikaci rozhodovat certifikační výbor mezinárodní organizace Demeter-International (která tuto funkci přebírala 1. 1. 2000 od německého svazu Demeter). V dalších letech to asi bude biodynamické grémium při svazu PRO-BIO, které by mohlo pracovat v tomto složení: R. Hradil, P. Dostálek, J. Urban, M. Drgáč, S. Daněk, J. Látlal a případně někdo z okruhu anthroposofů mimo svaz PRO-BIO (J. Matěchá ad.).

V případě vzniku samostatné organizace sdružující biodynamické zemědělce u nás bude certifikovat ona.

Za vystavení jednoho certifikátu se ve světě obvykle platí poplatek ve výši 100 DM.

Preparáty

Protože používání biodynamických preparátů je základním předpokladem certifikace, vystavuje jisté otázky, kde si je opatřit. V ČR zatím neprobíhá žádná centrální výroba preparátů a není možné si tyto preparáty zakoupit. V budoucnu

Plnění rohů křemenem.

výrobu postřikovaček. Postřikujeme ho na holou půdu ve formě kapk. V malém počtu postřikujeme také metličkou, smětákem přip. malou štětkou. Postřik rohačkem prováděme na půdu na jaře před satím, nejlépe navecer za podzimního počasí nebo i deště.

Kremenáček - preparát č. 501

Zhotovíme ho z jemně nadrcené a rozložené křemené moučky, kterou ziskáme rozloučením kousku čistého křemene (nebo v ideálním případě jeho krystalické formy křeslu). Křemen rozložíme v hrncích, pevně korové nádobě spod. a pak jemný počet nadrceného křemene ziskáme prosámkem přes sitko, které v trati místo hrnčíku do kondenzace nadeše, jemné mouky. Tento moučkovou plnime kravský roh buď v suchém stavu nebo v podobě husí kaši z křemenné moučky a hrusky vody. Roh zatahujeme na jaře, v dubnu v květu do země do jámy podobná jako u rohačku. Vykopávame na podzemí (zařítili). Kremenáček rozmichávame ve vodě pochutnáme jeho rohaček, dávka asi 4 g kremenáčku na 50 l vody a 1 hektar plochy, na zařadce pak přiměřeně méně. Kremenáček postřikujeme ve formě jemné mlhy závěrym postřikovačem na již vyrůstlé rostliny, zhruba slunečného dne.

Rebríčkový preparát (č. 502)

K přípravě používáme květy rebríčku lesního ohně z květenství rostlin v létě. Odstraněme květy plnime do mocového měchýře jelena, který jsem předem na chvíli namocil do vody, aby byla tkán pružná a podajná. Mechyř následně plní květiny a přichystat velké množství, protože při silácování se jich dovnitř vejde opravdu hodně, zařadíme a zavesíme na sluně noslo. Plnění dělame v casa květu rebríčku, což jez červené cervenici, možno je použít také rebríček susný (ten předem navlhčit). Mechyř pak zakořaváme do samostatné jámy na podzemí také rohačku, vykopávame v dubnu.

Heřmánkový preparát (č. 503)

Výchozí surovina jsou uvařené heřmánkové květy (prop. i čerstvá), které plníme do

	licence	min. licence
producent	2 % z obratu s demeter produkty	300 - 800 DM, podle velikosti projektu
zakázel	2 % z hrubého výnosu s demeter produkty (demeter prodej minus demeter nákup)	600 DM
zakázel ve službě		600 DM
zakázel organizace	2 % z hrubého výnosu s demeter produkty (demeter prodej minus demeter nákup)	1000 - 2000 DM, podle šíře sortimentu

A řebříčkový preparát je hotov.

tenkého střeva hovězího dobytka (kravy). Suché kvety před plněním zvlhčíme vodou nebo hermákovým odvarem a nacpaváme jimi přiměřeně velké kousky střev, které nejprve na jednom konci podvážeme. Po naplnění zavážeme střevu i na druhém konci. Ukládame do země do jámy jako jiné preparáty na podzim vykopaváme na jaro.

Kopřívový preparát (č. 504)

Kopřivu nasečeme v době květu, necháme ji zavadit asi 1 den a plníme ji předem vykopanou jámu (jako pro roháček). Zavadlou kopřivu do jámy ušlapeme nebo utlačíme, protože si sedá a silně změní objem. Někdy se doporučuje obklopit kopřivu v jámě ze všech stran rašelinou. Hotový preparát vykopaváme v následujícím roce až v době květu kopřivy (ponecháváme ji v zemi na rozdíl od zbyvajících preparátů celý rok).

Preparát z dubové kůry (č. 505)

Pro přípravu potřebujeme nastrouhanou dubovou kůru, kterou můžeme opatrně získat např. pomocí struháku - rašple z rostoucích stromů nebo z poraženého dřeva. Jako schrána slouží lebka domácího zvířete (nejčastěji kravská), je však možné použít i jiné přiměřeně velké). V praxi se používá lebka bud červy, zbavená zbytku masa (některí ji umisťují na několik týdnů do kompostu, aby se oddělily zbytky masa), příp. sušená, ne však vařená. Nastrouhanou nebo nadrcenou dubovou kůru plníme do mozkovny, z níž jsme odstranili mozek (jde vyplachnout proudem vody z hadice nebo opatrně vybrat zahnulým drátem), otvor ucpeme jilem. Zakopaváme na místě, kde má přístup voda z deště a sněhu, ne však na místě trvale pod vodou.

Pampeliškový preparát (č. 506)

Pampeliškové kvety (smetánku lekařskou) trháme na počátku květu, když jsou jejich

tomu možná bude jinak, zatím však je zájemce o jejich používání odkazán více méně na svépomoc. Pro zvláštní povahu preparátu, které nejsou běžnými přípravky ochrany rostlin nebo hnojiv, je dokonce žádoucí, aby se jejich uživatel aktivně zapojil do jejich přípravy. Vhodná by v budoucnu však určitě byla vzájemná spolupráce a výpomoc, když ne každoročně musel dělat všechny přípravy sám. Taková preparátová burza by ale vyžadovala určitou koordinaci, tzn. někoho, kdo by ji organizoval.

Jak postupovat

- Zájemce o certifikaci se obrátí na R. Hradila jako zástupce biodynamické sekce svazu PRO-BIO. Jakmile se ukáže, že je zde dostatečný zájem, tedy alespoň pět šest významných zájemců o certifikaci, spojíme se s Demeter-International v Nizozemí, který vytváří směrnice, s jeho pomocí v německém Darmstadtu, která má na starosti certifikaci, a s kontrolorem R. Ingoldem ze Švýcarska.

- Zájemce obdrží demeter směrnice a seznámí se s nimi, pokud se tak již nestalo.

- Zástupci biodynamické sekce svazu zájemce navštíví a projednají podrobnosti.

- Podnik adepta navštíví kontrolor s mezinárodním osvědčením (zřejmě R. Ingold) spolu s naším kontrolorem. Tato kontrola by měla být zprvu hrazena z prostředku biodynamické sekce, poskytnutých švýcarským spoolem SVWO.

- Výsledky kontroly budou předány certifikačnímu výboru organizace Demeter-International. Ten rozhodne, zda podnik splnil požadavky směrnic. Pokud ano, vstoupí podnik do přechodného období na demeter. To trvá u konvenčních podniků tři roky, u ekologických jeden rok. Po této době nemůže podnik používat známku demeter, ale pouze „v přechodu na demeter“, a to až druhým a třetím rokem konverze.

- Aby známku mohli používat, musí však na vše uzavřít smlouvu se správcem známky (Demeter-International).

Zpracovatelé

Zpracovatele se řídí zvláštními směrnicemi (Zpracovatelské směrnice pro uznání kvality demeter). V zasadě platí, že minimálně 90% případ výrobku musí být v kvalitě demeter (a 95 % bio), má-li získat takový výrobek sám známku demeter.

Závěrem

Pani Cornelia Hauenschildová z německého Darmstadtu, která s námi otázky certifikace projednává, zdůrazňuje, že mezinárodní svaz demeter se bude vždy snažit, aby chom společně našli přijatelné řešení. uvádí, že je našim zájmem vždy k dispozici a přeje nám dobrý start.

Vznik a vývoj biologicko-dynamického zemědělství

Manfred Klett

Přeložil Radomil Hradil

Přednáška z 15.9.1999, proslovená na zámku v polské Kobierici u příležitosti mezinárodní konference „Ekologické zemědělství dnes“, pořádané Vratislavskou univerzitou. Manuskript.

V důsledku 1. světové války došlo v Evropě ke zhroucení starého uspořádání světa. Ve všech oblastech hledali lidé nové perspektivy pro budoucnost. Mnoho lidí cítilo, že materialismus, který se v 19. století etabloval jako světový názor ovládající celou civilizaci, by lidstvo uvrhly do sociálního a Zemi do ekologického chaosu. Některí z nich se proto obrátili na dr. Rudolfa Steiner, přírodnovědce, filozofa a duchovního badatele, s otázkou po možnostech obnovy celkového kulturního života ve vědách, uměních i v morálně náboženském usilování.

Rudolf Steiner vytvářel od roku 1902 vědu o duchu, o nadmyslových světech, kterou nazval anthroposofii. Tato věda představuje nezbytné rozšíření věd přírodních. Přírodní badání zaměřuje svou pozornost na smyslový svět jevů, anthroposofické duchovní badání na to, co je to mu světu jevů duchovně bytostným základem. Vědy propadají - do značné míry nepozorované - materialismu nebo ho teprve produkují, když všechno bytí světa redukuji jenom na to, co se dá kvantitativně uchopit, a z toho pak využívají teoretické a praktické důsledky. Metodika redukcionismu vedla ve všech oblastech k obdivuhodnému technologickému pokroku, zejména v lékařství a zemědělství, zároveň však také k eskalaci sociálních a ekologických problémů. Toto nebezpečí jasné předvidal již básník a přírodnovědec Johann Wolfgang Goethe. Vytvořil výzkumnou metodu, která ve všech kvantitativních i kvalitativních jevech hledá duchovně uchopitelné agens, ideu jako účinnou celistvost. Z této „goetheanisticky“ rozšířené přírodní vědy vychází anthroposofie Rudolfa Steinera. Jejími významnými výsledky jsou duchovní obsahy v podobě idejí, které jsou logice myslícího vědomí přístupné právě tak, jakékoliv výsledky výzkumu přírodního. Na základě anthroposofické duchovní vědy ukázal Rudolf Steiner nové cesty pedagogice, lékařství, všem vědám, všem druhům umění, křesťanskému náboženství a nakonec i zemědělství, nové cesty pochopení a eticko morálního působení.

Přemýšliví a vnitřní lidé si už v době po 1. světové válce dělali starosti o budoucnost zemědělství. Na Rudolfa Steineru se obrátili s otázkami, které je možno shrnout do 5 základních

činnou problematiku. Jako představitele oněch tázajících se uvedme si zde následující průkopyky:

1. Zemědilec Ernst Stegemann výběžel z pozorování toho, že dochází ke zkracování životnosti jednotlivých odrůd kulturních rostlin a ke snižování kvality výroby. Jeho otázka se týkala hlubších vzhledů do souvislosti pěstování a šlechtění rostlin.

2. Veterinář dr. Josef Wett konstatoval postupný pokles plodnosti hospodářských zvířat a také oslabování jejich konstituce. Zeptal se na rozšířené chápání křímení, zdraví a šlechtění hospodářských zvířat.

3. Chemik dr. Streicher spatřoval nebezpečí v minerálním hnojení, zejména v hnojení dusíkem a ptal se na komplexnější nazírání hnojení, které by oživilo půdu.

4. Bioložka dr. Lili Kolinská a chemik dr. E. Preiffer kladli otázky týkající se formujících sil života, účinnosti vysoce zredených látok (homoeopatické potence), kosmických rytin a metod jejich prokazatelnosti.

5. Tehdejší statkář v Koberšicích Karel hrabě Keyserlingk se velmi intenzivně angažoval v hnutí pro sociální trojčlennost, uvedeném v život Rudolfem Steinerm, a jeho otázka se týkala sociální obnovy v zemědělství.

Těchto pět základních otázek si dnes po 75 letech kladou lidé více než kdy dříve. Zemědělská věda tohoto století na odpovídala ve smyslu reduktionismu a s ohledem na industrializaci zemědělství. Tím ale bylo zemědělství čestou specializace, racionalizace a kapitalizace odčleněno vnitř svým prapřávodním produkčním podmínkám. Přišlo o své lidi a tím i o svou silu kulturního zdroje. Rudolf Steiner tento vývoj predvidal a uvedene otázky zodpověděl ve smyslu komplexního rozšíření zorného pole a vytvořil tím perspektivy, ukazující daleko do budoucnosti. V roce 1924 promluvil na zámku Koberice ve svém zemědělském kurzu, který byl nazván kosmické a terestrické podmínky zdravého zemědělství. Jeho posluchači byli zemědělci. Ti se ještě během kurzu spojili do takzvaného „pokusného kruhu anthroposofických zemědělců“, aby získané podnety okamžitě opatrnili v praxi.

Z tohoto kruhu vycházelo nesmírné zapálení. Jako jiskra přeskakovalo dál. Zemědělci cítili: Taží mame impuls svobodného duchovního sebeurčení, který nám dává moc uchovat si svou samostanost vůči průmyslovému zemědělství ovládanému zvenčí. Jiné ve 30. letech bylo ve střední Evropě více než 1000 biologicko-dynamických podniků. A kdyby nebyl biologicko-dynamický způsob hospodaření v roce 1936 a definitivně pak v roce 1941 nacisty zakázán, kdyby se přes Evropu a svět nepreválily hrůzy 2. světové války, využilo by se zemědělství ze starých životních forem rolnického stavu směrem k moderně v ekologicky daleko umělejších evolučních krocích.

Pampeliškový preparát: naplněné okruží se na zimu uloží do země.

Označení biologicko-dynamický vzniklo v roce 1929. Biologický přítom reprezentuje ekologickou složku tohoto druhu zemědělství, respektování životních zákonitostí a trvalé udržitelnosti; dynamický označuje podporu silového působení na stupni oživené a odusevnělé přírody prostřednictvím speciálně zhodnocovaných jemnohmotných hnojiv. Dnes velmi rozšířené ekologické zemědělství vzešlo z biodynamického zemědělství a jiných zdrojů v 60. letech tohoto století. Opírá se o prvně jmenovanou složku, pročž má velký význam i mnichovská zkušenosť.

Vývoj biologicko-dynamické praxe byl od samého začátku provázen samostatným výzkumem, poradenstvím a vzděláváním. To bylo tím důležitější, čím více postupoval po 2. světové válce současně s novým začátkem biodynamické praxe, definitivní rozpad starého rolnického řízení hospodaření. Od roku 1950 tak postupně vznikly biologicko-dynamické výzkumné ústavy v Německu (několik významných pracovišť), Svýcarsku, Švédsku, Holandsku, USA, Anglii, Austrálii, Novém Zelandu, Brazílii a Dánsku.

Značné množství literatury v podobě knih a časopisů to dokládá. Těžistem výzkumu jsou otázky zacházení s biologicko-dynamickými preparáty a jejich účinností, otázky souvislosti hnojení a výživné kvality produktů, vývoj metod, jak kvalitu prokázat, zohledňování planetárních konstellací, otázky úrodnosti půdy, zdraví zvířat a - vzhledem k problematice genetických modifikací - speciálních pěstitelských opatření a selekčních kritérií pro zachování a zlepšení osiva a šlechtění místně adaptovaných odrůd. Vědecká spolupráce s univerzitními výzkumnými ústavy je v Německu a Švédsku praktikována od 50. let, spolupráce se snaží spojenými s ekologickým zemědělstvím především ve Svýcarsku pak od 70. let. Poradenství je v Německu organizováno v rámci regionálních biologicko-dynamických pracovních skupin celoplošně, v ostatních evropských zemích a v zámoří pracují jednotliví poradci. V zemích Evropské unie dostávají tito poradci částečnou podporu.

středy ještě nerovnorovné, a ususíme je vaši zemi. Plníme jim kravské mesenterium. Při navlhčování suchých květu jsme opatrní, navlhčujeme jen velmi malo nebo i vůbec, protože při nadmerném zvlhčení pampelišky dochází při uzavření do mesenteria k jistému druhu silazování. Postupujeme tak, že z kvetu stlačíme v rukou hromádku, kterou dame do středu mesenteria a zabalíme ji blanou jako do plachetky. Pak převezeme provázek a uložíme do země do jámy jako u rohačky. Zakopáváme na podzim, vyhrabáváme na jaro.

Kozlíkový preparát (č. 507)

Jeho štava vylisovaná z kvetu kozlíku lékařského. Květy rozemleme na mýnku a štavu z nich vylisujeme, je možné použít odstavnoucí mýnku. Po vylisování ponecháme štavu v chladu, aby se usadila a slejeme ji tak, aby chom z ní odstranili netěstaly a sedlina. Pře- chováváme ji v lahvičce ve fne.

Preparaty 502 - 507 používáme pro prepara- vání hnoje či kompostu, popř. i tekutých statkových hnojiv.

Duchovní badatel hovoří k zemědělcům

Snad nejváším prekvapením pro všechny, kdo sledovali životní pouť Rudolfa Steinera spis z povzdušní, byla skutečnost, že v červnu 1924 bezprostředně po kurzu pro lecabské pedagogy, predstoupil s dalším cyklem přednášek před zemědělce. Duchovní badatel a za- svecenec promluvuje k sedlákům a statkářům o pěstování zemědělských plodin, chovu hospodařských zvířat, o hnojení a osevním po- stupu, lesním hospodařství a vedení zemědělského podniku. To bylo skutečné novum, ke kteremu se asi dříve totva co jiného přirovnat. Jako v jiných oborech nehozoril Steiner ani zde jako „teoretik“. Učastníci kurzu zaznamenali „duchovního badatele“, který se v „pozem- ské realitě“ vyznal mnohdy lepe než oni sami, kteří celý svůj život strávili práci s půdou a zvířaty.

Kofeny rolníka v Rudolfově Steineroval i za- dekovat až do jeho dětí, kdy musel svým ro- díčům pomáhat při péči o jejich zahrady.

Priznáčna je jeho odpověď jednomu až při- liš velkemu obdivovateli, který ho opěvoval následujícimi slovy: „Ach, za to vděčíte sve- mu důkladnemu studiu filozofie, že nám zde dokázete vyjevovat tak velkolepé věci.“ Od- poveď Rudolfa Steinera zněla: „Dovinnám se, že za to, co dokázu, vděčím vše oné skuteč- nosti, že jsem se jako dítě naučil vycítit si svá boty vzdycky sám.“

Podle: Okologie & Landbau, 3/1999

Vzpomínky na Zemědělský kurz

Po prohlídce statku se Rudolf Steiner odbral spolu s několika anthroposofickými přáteli do ustraní a měl exoterickou hodinu, která nebyla zveřejněna. Zde uvedl zásadní věci pro rozšíření nového způsobu hospodaření. Hovořil o tom, jaký význam má podniková individualita, bytosť statku, v němž by lidi, kteří se spojí, aby na statku pracovali, měli vytvářit společenství, společné meditovat, když den se jednou sejít, aby vytvořili duchovní nadobu, jež muže přijmout duchovní bytost, které chtějí člověku pomoci. Hovořil nalehavé o tom, že se takové společenství musí vyhovit, aby bytosť statku umožnilo její vývoj. Neboť duchovní svět má o nás zajem! Avšak bez nás nemůže Země oplodnit a my se bez letohrany nemůžeme dostat dále. V této hodině hovořil Rudolf Steiner o „stákové individualitě“, která vznikne, když nějaké lidské společenství tvoří nadobu. Nadobu, skrze niž mohou v celém podniku působit skupinové duse rostlin a zvířat i elementární bytosti, které jsou tak nalehavé, trikrát vyzývány v Propovědi základního kamene; mohou působit na klíme, úrodnost i společenství samotné.

To je, vedle způsobu hospodaření, důležitý sociální nářiv Rudolfa Steinera. Neboť toto nove zemědělství není zadnou agoistickou věcí určenou pro daného majitele pozemku nebo vedoucího podniku, nýbrž duchovním hnulím, neseným lidmi, kteří chtějí uchovat naši Zemi životadarnou.

Dnes, dvě generace po tomto činu, vidíme ještě mnohem drastičtěji, jak je Země celosvětově ničena. Můžeme pozorovat, že - nejdeme-li možnost, abychom povolali na pomoc duchovní svět - se tak staváme stále více nemocnými a jednoho dne i se Zemí zahyneme.

Z knihy *Erinnerungen an frühe Forschungsarbeiten* (Vzpomínky na raně výzkumné práce). Napsal Adalbert Graf von Keyserlingk, Verlag der Kooperativé Dürnau 1993.

Biologicko-dynamické vzdělávání je v zemích německé jazykové oblasti integrováno do systému státního vzdělávání učňů, to znamená dvojí až tříletá praxe v podnicích s doplňkovou teoretickou výukou. V Německu, Francii, Anglii a Švýcarsku je dnes nabízena na statu nezávislá možnost získání kvalifikace biologicko-dynamický zemědělec a zahradník. Kromě toho existuje státem uznaná a podporovaná biologicko-dynamická odborná škola v Holandsku, dále takzvané svobodné zemědělské školy v Německu a Švédsku a v mnoha zemích pak rozsáhlé vzdělávací programy v podobě seminářů a kurzu.

Základním motívem při utváření biologicko-dynamického podniku je princip organismu a individuality, jak se ve své úplné podobě nachází u člověka. Organismus je tím víc individuálním celkem, čím víc se mu v uzavřenosti jeho životních procesů podaří dát výraz jeho duševní a duchovní podstatě. V přírodě je tento princip přetaven ve svém zárodečném stavu v takzvaných biocenózách, v životních společenstvích. V ekologickém zemědělství se člověk snaží tento přirodní předlohu přivést k optimálnímu stavu, v biologicko-dynamickém zemědělství pak požaduji na vyšší stupeň (kulturní biotop).

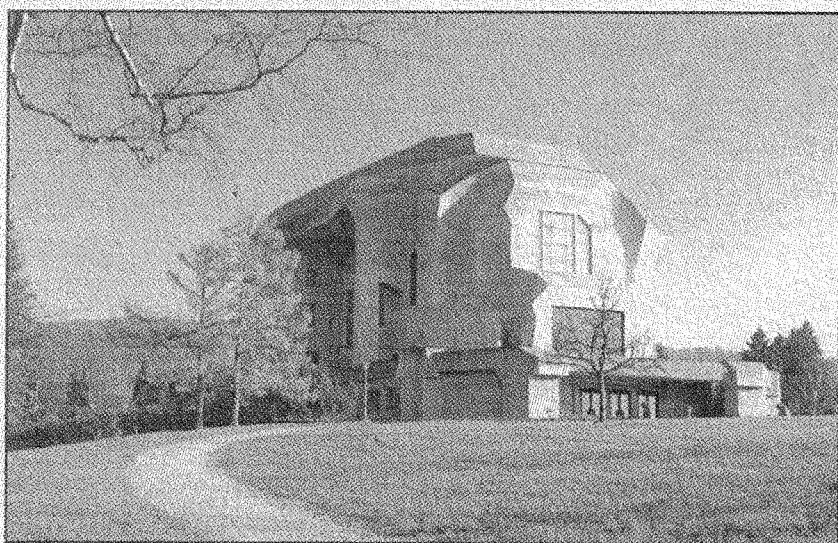
To se děje na základě co největší stanovitosti rozmanitosti. Polní produkce, chov zvířat, pastevní a luční hospodařství, zahradnictví a ovocnářství, pěstování lesa a křovinatých pásů, remízků, očištění vodních toků a nádrží, to vše má tvořit jeden navzájem sladěný celek. Biodynamický podnik se zakládá na vzájemné podpůrném vztahu všech těchto prvků. Je uměním biodynamického zemědělce, aby tyto prvky po dle stanovištních podmínek takovým způsobem vzájemně propojil a sladil, že dosahne trvale úrodnosti půdy, výnosové jistoty, dobré kvality osiva i vyprodukovaných potravin a také zdraví zvířat. Šlechtění rostlin je primárně otázkou místně adaptovaných odrůd náležitého typu a otázkou selekce na základě cíleného hnojení a rytmických cyklů při pěstování. Ve šlechtění zvířat stojí v popředu selekce adaptovaných plímen hospodařských zvířat na základě vlastního podnikového krmiva a lidské péče při chovu.

Težitě při utváření biologicko-dynamického podniku spočívá v zajištění vlastních statkových hnojiv. Můžeme rozlišovat tři úrovně této hnojiv a jejich působení. Prvním stupněm je zachování pozitivní tvorby humusu prostřednictvím zeleného hnojení, osevních postupů s vysokým zastoupením leguminóz a intenzivního kompostování. Tato hnojiva rostlinného původu způsobují obecné oživení a harmonizaci půdních průcesů a rostlinného růstu. Druhým stupněm je hnůj hospodařských zvířat. Základem je zde hnůj hovezí. Ten způsobuje především druhově typický vývoj rostlin, podporuje růst kořenů do hloubky i jemné prokorénní. Třetím stupněm jsou takzvané biologicko-dynamické preparáty, které vyuvinul Rudolf Steiner na základě svého duchovědenného badání a které představují syntézu specifického hmotného a silového působení nerostné, rostlinné a živočišné říše. Rozlišují se zde dva polní neboli posifické preparáty, které se používají v jemnohmotném, homeopatickém dávkování. První z nich podporuje růst kořenové soustavy, druhý vývoj nadzemních částí rostlin; oba podporují procesy zrání a zvyšují výživnou hodnotu. Šest dalších takzvaných kompostových nebo také hnojových preparátů se rovněž v nepatrných dávkách přidává do všech hnojiv, které na statku vzniknou. Tyto preparáty snižují ztráty, oživují půdu a rostliny, zlepšují jejich zdravotní stav a zvyšují kvalitu krmiv a potravin pro zvířata a člověka.

Je dánou základní myšlenkou principu organismu a individuality, že biodynamický zemědělec věnuje pozornost veškeré flóře a fauně svého podniku a stará se o ni. Nejdé mu primárně o ochranu přírody, ale o její další vývoj. Statek samotný by měl být tvůrcím pramenem a základní buňkou kulturní krajiny, neustále se obnovující činnosti zemědělce.

Podíváme-li se na biologicko-dynamické zemědělství jako celek, pak se zde nejdá o hotovou zemědělskou metodu nebo prostě jen o alternativu k průmyslové agrární produkcí. Biologicko-dynamické zemědělství chce být mnohem spíš nositelem nové, k budoucnu směřující zemědělské a venkovské kultury; chce vést lidí k tvůrčí činnosti, jejíž prostřednictvím se zemědělec teprve učí opravdově odpovědnosti, učí se odpovědnému citení a jednání vůči okolnímu světu. Biologicko-dynamické zemědělství chce proněnit statickou představu světa, která je vlastní dnešnímu materialismu, která však v podstatě vůbec není přiměřená člověku, proměnit na představu dynamickou, která bude schopna vývoje; toto zemědělství nechce produkovat pro anonymní trh s jediným cílem dosáhnout co největších zisků, nýbrž s maximální odpovědností uspokojovat potřebu lidí po kvalitní výživě.

Biologicko-dynamické zemědělství chce v děravající generaci vzbudit porozumění pro to, že v zemědělské práci lze najít nový smysl, nový zdroj radosti. Zkrátka, je nalehavým přáním biologicko-dynamického zemědělství podlet se na nové syntéze města a venkova, člověka a Země.

Goetheanum

Pan Lust by se diví

Gabriela Dostálková

O hospodářství Petra a Gabriely Dostálkových
na Veselci v jižních Čechách

Dříve

Počátky našeho ministaiku spadají do roku 1932, kdy zakladatel pan Lust, s párem korunami v kapsce, postavil obytný dům, ke kterému později přibyla stodola s chlévkem a kolna s dřinou. Vše malicke, do chlévku se pří vešly dvě krávy, jistě to nebyly žádné obryné. K pozemku o rozloze 0,5 ha byvalo ještě jednou tolik propachtováno od obce, všude vysazeno hodně jabloni. Jestli nás pan Lust odněkud pozoruje, možná má radost, že dnes je opět téměř stejný kus zoráu a stejný pozemek pronajat. Mezitím totiž, jak nám řekla dcera Lustových, „louky obhospodařovalo JZD a jablka jsme obhospodařovali my“. V té době k domu patřila pouze menší zahrada a i v té JZD mělo drůbežáru. Nevin ale, co pan Lust říká na to, že jsme z jeho starého vojenského kurru udělali příruční bednu na biodynamické preparaty... Snad je rád, že je kur stále v používání, stejně jako nejrůznější náradí a vybavení včetně nabývku.

Dnes

Dnes na políčkách pěstujeme biozeleninu, zejména tradiční jako je mrkev, cibule, petržel, pastyrák, zeli, fazole, hrášek, kedlubny a podobné, z menší tradičních třeba dýny Hokkaido či topinambury. Také pěstujeme a semenaríme rozmanitou biodiverzitu - bylinky, vzácné plevely (ty se pěstují samy), nějaké obilí, které nám zpestruje nejen porosty (do žluta), ale i osevou postup. Rádi bychom, kdyby nám vlastní obilí zpestřovalo i jidelníček, ale zatím ho nemáme tolik. Z preparátových rostlin pěstujeme jen kožlík, hermanek máme ze Sluneční brány, ostatní - pampešky, kopřivu, febríček i duby, zde rostou v hojném množství. Trávu, které je také hodně, kompostujeme, mulčujeme, maloučko zbaští králici. Hnůj bereme od jedné starší paní, která má krávu a nemá pole, my zase naopak.

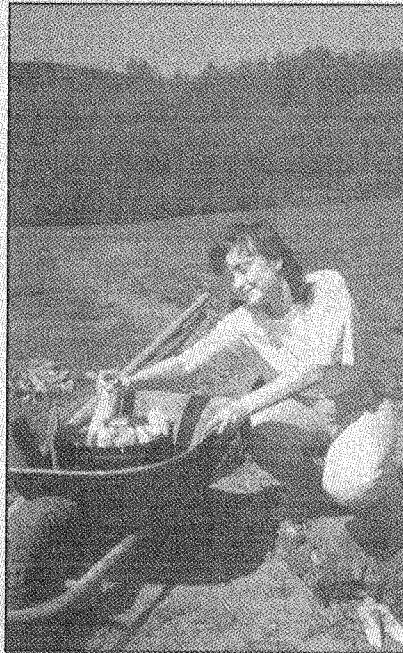
Líd

Pokud jde o pracovní síly, od loňského roku tu pracujeme s manželem dva (do té doby jeden a kousek). Také se nám dostává nezanedbatelné pomocí od různých příchozích a i když se někdy hodně času prokláboší, výsledek návštěvy bývá pak pozitivní - nejen z hlediska vykonané práce. (Jsme za to vděčni.)

Zeleninu prodáváme ze dvora, což je pro odberatele spojeno s určitými obtížemi, takže k nám (někdy i na kole) dojíždějí spíše lidé, kteří nezajímají jen vlastní zdraví, ale konzumace biopotravin je odrazem jejich celkového vztahu ke světu. Podobně lidé sdružují i Bioklub v Českých Budějovicích (klub přátel ekologického zemědělství), který jsme zakládali jako producenti i spotřebitele, neboť zdaleka nejsme samozásobitelé.

Preparáty

Preparáty si připravujeme sami. Přesněji řečeno, připravuje je manžel s mou pomocí. Práce

Preparáty si připravujeme sami.

s preparáty, třeba takové čištění lebky, je totiž testem, zda to člověk s biodynamikou myslí vážně a je přesvědčen o správnosti tohoto počinání. Mně o správnosti přesvědčuj spíše osobnosti biodynamiky a antroposofu, které znám. U preparátu ani po několika letech nevím, jaké síly tam vlastně působí, neznám je. Možná toto vyjadření na stránkách Valerianu překvapí, ale je to tak.

Organý pro přípravu preparátů získáváme na jatkách nebo v nejbližším okolí (lebka, kravinec), s měchy římem jsou vždy problémy. Micháme ve starém dřevěném sdu, michadlo je zavěšeno na jablonové větví u hromady dříví, o jablono i o dříví se dobrě opírá. Hodná michání je někdy namáhavá, i když přijemna (rozhodně lepší než práce s lebkou). Kompostu máme poměrně hodně, i přes preparování zrají poměrně pomalu (kompostové hromady vznikají postupně během celého roku). Preparujeme, když se s kompostem něco dělá - překopává, o což se snažíme vždy, když se sejdě více lidí ochotných pomoci.

Zitra

Do budoucna bychom asi nechtěli příliš rozširovat plochy, máme i tak dost. Jistě by bylo dobré rozšířit počty a druhů chovaných zvířat, trávy i půda si o to říká.

Také dnes již obrovská lípa, zasazená panem Lustem, a nakonec i svazenkou, kterou pěstujeme jako zelené hacojení (nebrukvovité po zelenině vhodné), si říkají o nějaké to včelstvo. Pokud půjdu v představách ještě dál, naš malotraktor VARI by mohlo nahradit nějaké tažné zvíře... No, ale ráději se vrátíme na zem, přesněji do potoka a zprovozněme trkač - samočinné čerpadlo, abychom mohli zavlažovat, je zas takové sucho.

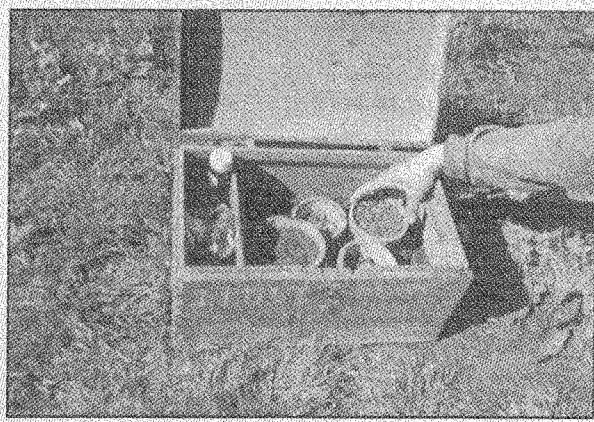
Goetheanum

Ve švýcarském Dornachu, nevelkém městečku nedaleko Basileje, se nachází centrum světového anthroposofického hnutí. Rudolf Steiner zde strávil poslední etapu svého života, zde působil, odsud vyjízděl k přednáškovým cyklům do celé Evropy a zde také vytvořil místo, s nímž spojil svůj osud během mnoha dalších desetiletí velký počet lidí, jimiž zde alespoň našli inspiraci a poslu, se kterou se vždy vracejí domů. Goetheanum, velkolepá stavba podle návrhu Rudolfa Steinera, je místem konání celé řady sněmu a zasedání věnovaných nejčastěji jednotlivým výhenum anthroposofického hnutí.

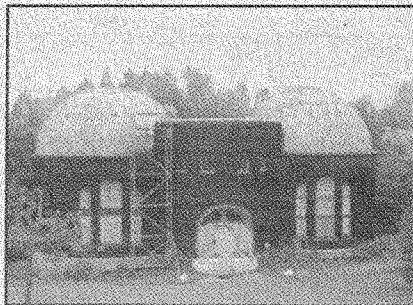
Kazdoročně začátkem února se sem také sjíždějí biodynamici zemědělci z celého světa, ale tež poradci, lidé z biodynamického výzkumu, učitele „pozemku“ na waldorfských školách, obchodníci i třeba zahradkáři, aby zde rokovaří o některém odborném tématu. Mnohokrát byly hlavním bodem přednášek, pracovních skupin i diskusních setkání biodynamické preparáty, v posledních letech však prevazují temata s velkou pačlivostí, totiž obchod, prodej biodynamických produktů v konkurenčních podmínkách volného trhu, možnosti sociálního utváření biodynamických státků atd. V loňském roce to pak byla zase budoucnost kulturních rostlin.

V první polovině 90. let se několika zasedání v Dornachu účastnili také zástupci České republiky (R. Hradil, P. Dostálek, J. Urban, V. Lačnák, K. Nekovarová), a to především díky pomoci švýcarského spojku SVWO a také díky sestrám Krausovým, které zde od 60. let žili, s napětím sledují situaci u nás a všechně pomáhají českým zajemcům o antroposofii a biodynamickém zemědělství. Mimochodem, jejich otec byl jediným Čechem, který se zúčastnil Steinerova zemědělského kurzu v r. 1924...

Goetheanum je dnes sídlem Všeobecné anthroposofické společnosti a také Svobodné vysoké školy pro duchovní vědu. Ta je rozdělena do sekcí. Zemědělství mělo byt původně začleněno do sekce lekarské - takový byl záměr Rudolfa Steinera a i z toho lze vidět, že biodynamické zemědělství považoval za le-

Pan Lust by se diríl...

Glashaus - sídlo zemědělského oddělení přirodovědné sekce při Goetheanu.

Organismus zemědělského statku

Peter Neesen,
Jos Schanck,
Änder Schanck

Přeložil Radomil Hradil

Výnátek z článku „Die landwirtschaftliche Betriebsindividualität - Grundlage der Neuorientierung auf dem Schanckhof“ publikovaného v knize „Rudolf Steiners landwirtschaftlicher Impuls“, Selbstverlag ABV, Amelinghausen 1990.

Hned na začátku Zemědělského kurzu poukazuje Rudolf Steiner na to, že každý statek je vězen do oblasti vzájemného působení dvou polů: nebe a země.

V první a druhé přednášce jsou popisovány souvislosti kosmu, planetární soustavy na jedné straně a Zemi, zejména geologického podloží na straně druhé. Naše planetární soustava je označena za kosmický praobraz člověka, přičemž nadsluneční planety (Saturn, Jupiter a Mars) odpovídají naší hlavě s její nervovou soustavou, podsluneční planety (Merkur, Venuše a Měsíc) pak bránu s jeho metabolickým a reprodukčním děním.

Rytmecké soustavy v oblasti hrudi se srdcem a dýcháním, která oba póly spojuje, odpovídají Slunci. Tato trojčlenost lidského organismu, kterou R. Steiner veřejně představil již několik růží před tím, je zde popisována v souvislosti s planetami a ty jsou zase přizpůsobeny ke geologickému podloží, křemenci, jílu a vápnu.

V Zemi se nachází křemenné horniny, které mají vztah k nadsluneční sféře. Pak máme podsluneční silu, jejichž účinnost se rozvíjí především nad zemí v teple, vzdachu a vlnkosti a které jsou pak prostřednictvím vápna zprostředkovávány směrem dolů.

To znamená, že procesy látkové výměny a reprodukce, tedy brána, leží v oblasti přímo nad zemí. Sluneční působení a tím i rytmický prvek rozvíjí svou účinnost především v omoci, a sice v jílu. V každém statku tedy máme vzhledem k této podmínce na hlavě stojící organismus, který je prostoupen působením planetárních sil, jež jsou přitomné nejen v biodynamickém podniku, jenom v něm se s nimi však vědomě pracuje. Tento organismus samozřejmě není fyzicky reálný ve smyslu organismu lidského nebo živo-

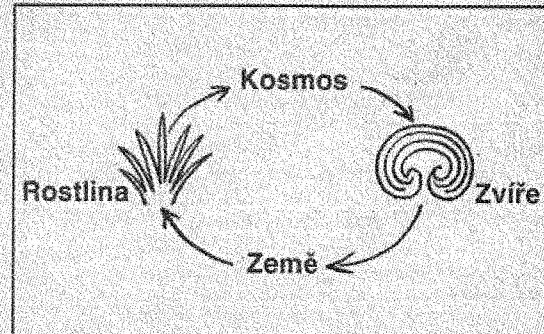
činného. Co se však funkcí týče, musíme mu přisoudit naprostou konkrétní reálnost.

Dalším z hlavních motivů Zemědělského kurzu je vzájemná polarita rostliny a zvířete. To znamená v té podobě, že víme: Zvíře potrebuje rostlinnou potravu, rostlina potrebuje živočišný hnůj. Ovšem to dnes už zdaleka není každému jasné: býložravci jsou krmeni rybí břízkovinou, močovinou, chráněnou břízkovinou a podobnými věcmi. A naopak se hnůj zvířat stal odpadním produktem, se kterým si zemědělci nevěděli rady.

Jestliže si nyní rostlinu a zvíře nakreslíme jako polární bytosti, které se navzájem doplňují, a začleníme je do zmíněné polarity zemědělského statku, ukáže se namásleďci koloběh: Rostlina roste od země ke slunci a tím směrem ke kosmu; je sklizená a zkrmena a v proměněné podobě se přes zvíře dostane opět na země atd. To je tedy koloběh, ale také něco víc než jen koloběh. K tomuto závěru můžeme dojít nasledující úvahou. Dole máme zemí, geologické podloží, které v člověku odpovídá jeho fyzickému tělu, především paži kostře.

Pak zde máme rostliny, jejichž charakteristickým rysem je růst a reprodukce. Rudolf Steiner uvádí, že rostliny mají navíc k fyzickému tělu živoucí, nazýval ho také éternym. To znamená, že to, co se v člověku uplatňuje v čísle vegetativní oblasti, ve zmíněných procesech, nacházíme v přírodě ve všeckém rostlinstvu.

Na druhé straně máme zvířata. Navíc k tomu, co můžeme pozorovat u rostlinné říše, pocítíme také hlad, žízeň, strach a radost, tedy náladu.

Jsou očividně organizovány duševně a mají právě tuto složku s člověkem společnou. Rudolf Steiner zde hovoří o astrálním těle.

Máme zde ale také kosmos. Podle Rudolfa Steinera odsud vychází tep duchovna, světové duchovnosti, celé dění v přírodě, a to způsobem, jak jsme to rozebírali výše. U člověka to odpovídá tomu, že je jako jediný, na rozdíl od všech ostatních tvorů přírody, schopen vyvinout sebevědomé myšlení.

Jestliže jsme tedy brali prve na zřetel trojčlenou podstatu podnikového organismu, dostáváme se nyní k podstatě čtyřčlenné, jak o ní také učí anthroposofie u člověka. Tak, jak tyto bytostné články spolujsou v organismu člověka, máme i zde vzájemně působení různých kvalit. Podnikovým organismem je na základě takové úvahy nejenom to, co je vidět očima, ale tento organismus je v tom nejvlastnějším slova smyslu oživený, je navíc reálně prostoupený

Zámek v Kobierici u polské Vratislaví - místo konání zemědělského kurzu

Zemědělský kurz v roce 1924 se uskutečnil na zamku velkostatkáře hraběte Keyserlinga na východě tehdejšího Německa. Po válce se tato oblast stala polským územím. Zámek dlouho chátral a teprve nedávno došlo k jeho rekonstrukci. 15. září 1999 se zde pod patronací zemědělské akademie vratislavské univerzity konal kongres nazvaný „Ekologické zemědělství dnes. 75 let biologicko-dynamického zemědělství Rudolfa Steinera“. V rámci této konference zde, v místě, kde se v roce 1924 tento nový zemědělský směr zrodil, dr. Manfred Klett slavnostně odhalil pamětní desku s bronzovou plastikou Rudolfa Steinera a s textem v němčině a polštině:

V tomto zamku v Kobierici v době svato-dušních svátků v r. 1924 prednesl RUDOLF STEINER (1861-1925) zakladatel anthroposofie ZEMĚDELSKY KURZ „kosmické a terestrické podmínky zdravého zemědělství“, kterým položil základy biologicko-dynamického ekologického zemědělství.

O instalaci tohoto památníku se velmi zasouzil dr. Christian v. Wistinghausen, kterého znají někteří nasi příznivci biodynamiky z podzimního semináře v Janousevě v roce 1995, kde působil jako lektor. Dr. Wistinghausen k tomu mimo jine napsal: „Děkuji všem, kteří mi dodávali odvahu, abych opět hledal a nacházel přátele tam, kde v roce 1945 také naše rodina přišla o svůj dům i dvůr a my jsme museli a mohli dojít k poznání, že pozemské statky jsou jen nutnými kameny na cestě k cíli.“